

УДК 342.9

О. М. РЕЗНІК,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного,
господарського права та фінансово-економічної безпеки
навчально-наукового інституту права Сумського державного університету;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-4569-8863>

РІВНІ ТА НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ¹

Обґрунтовано наявність двох напрямів діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави – стратегічного і тактичного. З'ясовано, що поряд із напрямками важливе значення мають також рівні їх діяльності. У зв'язку з цим обґрунтовано існування трьох рівнів діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави – міжнародного, загальнодержавного та регіонального.

Ключові слова: фінансово-економічна безпека, безпека держави, правоохоронний орган, рівні діяльності, напрями діяльності, забезпечення безпеки.

Rieznik, O.M. (2017), "Levels and directions of law enforcement agencies activity for ensuring financial and economic security of the state" ["Rivni ta napriamy diialnosti pravookhoronnykh orhaniv iz zabezpechennia finansovo-ekonomichnoi bezpeky derzhavy"], *Pravo i Bezpeka*, No. 4, pp. 136–141.

Постановка проблеми. Забезпечення фінансово-економічної безпеки – це гарантія стабільного економічного зростання держави та підвищення добробуту її населення. Саме тому на сучасному етапі розвитку економіки України забезпечення її фінансово-економічної безпеки входить до найважливіших національних пріоритетів. Актуальність цієї теми обумовлена тим, що сучасний стан правового забезпечення діяльності правоохоронних органів у сфері фінансово-економічної безпеки держави, яка є складовою національної безпеки, в умовах демократичних перетворень, що нині відбуваються в державі, супроводжуються складними процесами реформування політичних, економічних і правових відносин.

Зважаючи на актуальність проблеми зміцнення економічної безпеки України доцільно дослідити та проаналізувати основні рівні й напрями діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки. Вивчення цього питання в такому контексті сприятиме виробленню ефективної вітчизняної системи забезпечення фінансово-економічної безпеки.

Стан дослідження. В юридичній науці необхідність дослідження правових проблем діяльності правоохоронних органів із забезпечення фінансово-економічної безпеки зумовлена назрілими суспільними потребами. На сьогодні проблеми адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів у

сфері фінансово-економічної безпеки держави є предметом наукових досліджень багатьох учених, зокрема О. Бандурки, Ю. Битяка, Д. Бородіна, О. Василика, В. Гаращука, В. Глухвері, В. Гончарової, О. Гончара, А. Детюка, А. Сухорукова, А. Куліша та ін. Однак наукові дослідження рівнів і напрямів діяльності правоохоронних органів, що забезпечують фінансово-економічну безпеку, на сьогодні відсутні.

Враховуючи необхідність вирішення питання регулювання діяльності правоохоронних органів, що забезпечують фінансово-економічну безпеку, **метою** статті є дослідження рівнів і напрямів діяльності цих органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки.

Виклад основного матеріалу. Донедавна таке поняття, як «фінансово-економічна безпека», практично не використовувалося в юридичній та економічній науках і, тим більше, не привертало достатньої уваги вітчизняних науковців. Проте стрімкий розвиток процесів лібералізації та інтеграції призвів до розробки в багатьох країнах світу концепцій національної безпеки, базовим елементом яких стала фінансово-економічна складова.

На думку А. В. Степаненка та М. І. Герасимова, економічна складова фінансово-економічної безпеки являє собою такий стан економіки, який забезпечує її зовнішню незалежність і внутрішню стабільність [1, с. 39]. В. І. Мунтіян економічною безпекою називає загальнонаціональний комплекс заходів, спрямованих на постійний і стабільний розвиток економіки держави, що містить механізм протидії внутрішнім і зовнішнім загрозам [2, с. 68]. Дослідниця

¹ Виконано в рамках проекту № 0116u006814 (супровідний лист № 01/15.06/3278 від 19.08.2016).

В. О. Гончарова [3, с. 18] під національною економічною безпекою розуміє такий стан національної економіки, за якого зберігається стійкість і здатність до несприятливих умов розвитку внутрішніх і зовнішніх процесів. Узагальненою є позиція Л. І. Абалкіна, який визначає економічну безпеку як сукупність умов і факторів, що забезпечують незалежність національної економіки, її стабільність і стійкість, здатність до постійного оновлення та самовдосконалення [4, с. 5].

Перелік визначень поняття «економічна безпека» можна продовжувати, тому що, як цілком доречно відзначив російський учений О. М. Михайленко, загальноприйнятого визначення економічної безпеки на сьогодні не існує [5].

Оскільки національна безпека держави в першу чергу забезпечується станом економіки та захищеністю від загроз фінансової безпеки, розглянемо більш детально фінансову складову безпеки держави.

О. Д. Василик і С. В. Мочерний фінансову безпеку розуміють як надійну захищеність фінансової системи від внутрішніх та зовнішніх загроз [6]. На думку А. Б. Миколайчука, фінансова безпека – це сукупність соціально-економічних і правових відносин, що забезпечують такий фінансовий стан, за якого виявляється стійкість до зовнішніх загроз і ризиків при раціональному використанні своїх фінансових ресурсів [7, с. 82]. А. І. Сухоруков вважає, що фінансова безпека – це захищеність інтересів держави у фінансовій сфері або такий стан бюджетної, податкової та грошово-кредитної систем, що гарантує спроможність держави ефективно формувати, зберігати від надмірного знецінення та раціонально використовувати фінансові ресурси країни для забезпечення її соціально-економічного розвитку й обслуговування фінансових зобов'язань [8, с. 39].

Враховуючи зазначене, можна стверджувати, що фінансово-економічна безпека держави – це одна з найважливіших складових національної безпеки, а також запорука стабільності та незалежності держави, що характеризуються, перш за все, станом захищеності економіки від загроз. При цьому забезпечення фінансово-економічної безпеки держави потребує вирішення широкого кола проблем, зокрема доцільними є розробка стратегії захисту фінансово-економічної безпеки держави й удосконалення діяльності існуючих на сьогодні правоохоронних органів, які відповідно до законодавства здійснюють захист фінансово-економічної безпеки.

Актуальність питання забезпечення ефективності та результативності діяльності право-

охоронних органів, зокрема тих, що забезпечують фінансово-економічну безпеку, сьогодні не потребує доведення, адже очевидно, що результатом діяльності будь-якого органу є його економічна ефективність. Питання ефективності діяльності правоохоронних органів є досить важливим, що зумовлено сучасною тенденцією до їх реформування.

Для подальшого дослідження зазначеного питання, на наш погляд, варто звернутися до наукової літератури з метою з'ясування визначення терміна «правоохоронні органи».

Забезпечення фінансово-економічної безпеки держави покладено на складний комплекс суб'єктів, у тому числі на правоохоронну систему. А. М. Куліш наголошує, що правоохоронна система – це багаторівнева соціальна система, яка охоплює систему правових засобів, методів і гарантій, що забезпечують охорону суспільних відносин від протиправних посягань, та державні органи, які виконують правоохоронні функції [9, с. 96]. Я. Ю. Кондратьєв вважає, що правоохоронний орган – це державний орган, основним (або головним) предметом діяльності якого є законодавчо визначені функції або завдання з охорони права, відновлення порушеного права, організації виконання покарання, захисту національної (державної) безпеки, підтримання правопорядку, забезпечення стану законності (за [10, с. 39]). Слід погодитися з А. М. Детюком, який зазначає, що правоохоронним органом як суб'єктом системи забезпечення економічної безпеки є лише той державний орган, який безпосередньо бере участь у забезпеченні економічної безпеки особи, суспільства, держави шляхом протидії злочинності, в тому числі економічній, яка становить загрозу економічній безпеці [11, с. 33].

На сьогодні правоохоронні органи мають вирішальний вплив на формування політики кожної держави, зокрема і України, та забезпечення її фінансово-економічної безпеки. Конституцією України (ст. 17) передбачено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу [12]. Така норма свідчить, що гарантування економічної безпеки держави є одним із пріоритетних завдань України.

Враховуючи перелік правоохоронних органів, закріплений у ст. 2 закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» [13], можна з упевненістю зазначити, що до правоохоронних органів як суб'єктів забезпечення фінансово-економічної

безпеки держави слід віднести органи Національної поліції України, Служби безпеки України, підрозділи податкової міліції Державної фіскальної служби України та Національне антикорупційне бюро України, про що свідчать їх завдання та функції. Утім, незважаючи на важливе значення діяльності правоохоронних органів у сфері захисту фінансово-економічної безпеки держави, питання напрямків здійснення зазначеними правоохоронними органами покладених на них законом завдань науковцями не було досліджено.

Аналіз норм законодавства України, в тому числі Кримінального процесуального кодексу України [14], дає можливість зробити висновок, що одними з напрямків діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави є виявлення, припинення та досудове розслідування економічних правопорушень. Наприклад, органи Національної поліції України здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень за ст. 209 «Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом». Поряд із цим, якщо вказане кримінальне правопорушення було вчинене вищою посадовою особою держави, то воно належить до підслідності Національного антикорупційного бюро України. Більше того, органи Служби безпеки України, підрозділи податкової міліції Державної фіскальної служби України також можуть розслідувати суспільно небезпечні дії, які кваліфікуються за ст. 209 Кримінального кодексу України, в разі, якщо вони вже розслідують або до їх підслідності належить кримінальне правопорушення, яке передувало легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Звичайно, перелік кримінальних правопорушень, які посягають і завдають шкоди фінансово-економічним інтересам держави, не обмежується лише ст. 209 Кримінального кодексу України, однак наведений нами приклад свідчить, що важливе місце в діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави належить виявленню, припиненню та розслідуванню кримінальних правопорушень.

Слід зазначити, що виявлення та розслідування кримінальних правопорушень неможливе без здійснення правоохоронними органами оперативно-розшукової діяльності. Крім того, у структурі Служби безпеки України діє Головне управління контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері економічної безпеки, яке здійснює контррозвідувальну діяльність з метою виявлення існуючих або потенційних

загроз фінансово-економічній безпеці держави. При цьому відповідно до закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [15] правоохоронні органи зобов'язані взаємодіяти між собою та правоохоронними органами іноземних держав з метою швидкого і повного попередження, виявлення та припинення злочинів. Вказане дає можливість дозволяє зробити висновок, що взаємодія правоохоронних органів є невід'ємною частиною їх діяльності, спрямованої на виявлення, припинення та розслідування кримінальних правопорушень.

Не менш важливо також звернути увагу на діяльність правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави щодо запобігання кримінальним правопорушенням, які посягають на фінансово-економічні інтереси держави. В. П. Хоменко, який досліджував питання запобігання злочинності у фіскальній сфері, наголошував, що під запобіганням злочинності слід розуміти: систему, яка припиняє формування та функціонування криміногенних процесів у суспільстві; зв'язок між цими процесами та формуванням особистості; взаємопов'язаність особистості та ситуації вчинення злочину [16]. У науковій доктрині прийнято вважати, як зазначає І. В. Однолько, що «попередження злочинів» є загальним поняттям щодо таких понять, як «запобігання злочинам», «профілактика злочинів», «протидія злочинам» і «превенція злочинів» [17]. У зв'язку з цим вважаємо доцільним проаналізувати підхід В. М. Кудрявцева та В. Є. Емінова, які розглядають поняття «попередження злочинів» як систему заходів, здійснюваних правоохоронними органами з метою:

- 1) виявлення й усунення причин і умов злочинності;
- 2) виявлення й усунення ситуацій на окремих територіях чи в певному середовищі, які мотивують або провокують вчинення злочинів;
- 3) виявлення в суспільстві груп підвищеного кримінального ризику та відповідно зниження цього ризику;
- 4) виявлення осіб, поведінка яких свідчить про можливість вчинення ними злочину, та здійснення впливу на них [18].

Тобто від ефективності діяльності правоохоронних органів у сфері попередження кримінальних правопорушень, які посягають на фінансово-економічні інтереси держави, багато в чому залежить загальний рівень фінансово-економічної злочинності в державі. Тому нормативно-правові акти, які регламентують діяльність правоохоронних органів у сфері забезпечення

фінансово-економічної безпеки держави, акцентують увагу на таких повноваженнях:

- здійснення інформаційно-аналітичної роботи з метою виявлення та усунення причин та умов, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України (ст. 16 закону України «Про Національне антикорупційне бюро України») [19];

- здійснення відповідно до законодавства профілактики правопорушень у сфері державної безпеки (ст. 24 закону України «Про Службу безпеки України») [20];

- виявлення причин і умов, що сприяли вчиненню злочинів та інших правопорушень у сфері оподаткування та бюджетній сфері, вжиття заходів для їх усунення (п. 350.1 ст. 350 Податкового кодексу України) [21].

Порівняно з іншими правоохоронними органами інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Національної поліції України у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави відповідно до наказу Національної поліції України від 07.11.2015 № 81 покладено на Департамент захисту економіки. Зокрема, Департамент захисту економіки аналізує стан економічної злочинності в державі, причини й умови, що її обумовлюють, прогнозує криміногенну ситуацію в соціально-економічній сфері держави та окремих її регіонах, а також організовує перегляд нормативно-правових актів з питань боротьби зі злочинністю у сфері економіки з метою приведення у відповідність до чинного законодавства [22].

Підсумовуючи вказане, можна зробити висновок, що існує два напрями діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави – стратегічний і тактичний. Стратегічний напрям передбачає інформаційно-аналітичну роботу правоохоронних органів, а саме: збирання й аналіз інформації про стан фінансово-економічної злочинності в державі; прогнозування зниження чи зростання рівня фінансово-економічної злочинності; виявлення та усунення причин і умов, що її обумовлюють; удосконалення нормативно-правових актів, які загалом спрямовані на протидію та боротьбу з фінансово-економічною злочинністю в державі; формування стратегії діяльності в зазначеній сфері. Тобто стратегічний напрям діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави спрямований на запобігання фінансово-економічній злочинності.

Тактичний напрям діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-

економічної безпеки держави передбачає проведення оперативно-розшукових заходів з метою виявлення кримінальних правопорушень, які посягають на фінансово-економічні інтереси держави, їх припинення, належне документування та досудове розслідування.

При цьому взаємодія правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки матиме місце як під час стратегічного, так і під час тактичного напрямків їх діяльності.

Досліджуючи рівні діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави, необхідно зазначити, що досить поширеним є підхід, за якого виокремлюють три рівні управління економікою – загальнодержавний, регіональний і місцевий (локальний). Загальнодержавний рівень застосовується для забезпечення функціонування економіки країни в цілому та визначення параметрів діяльності її складових. Регіональний рівень відповідно має враховувати специфіку діяльності правоохоронних органів у сфері фінансово-економічної безпеки конкретного регіону в межах закріплених у законі повноважень. На локальному рівні правоохоронні органи провадять свою діяльність з урахуванням вимог вищих рівнів регулювання та визначають особливості господарських зв'язків між собою, власні параметри діяльності [23, с. 137].

Враховуючи наведену класифікацію рівнів управління економікою, вважаємо доцільним виокремити такі рівні діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави, як міжнародний, загальнодержавний і регіональний. Міжнародний рівень включає в себе здійснення правоохоронними органами України разом із правоохоронними органами іноземних держав спільних оперативно-розшукових заходів з метою виявлення та припинення фінансово-економічних правопорушень, обмін інформацією між указаними органами тощо.

Виокремлення загальнодержавного, регіонального та локального рівнів діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави загалом зумовлено системою органів Служби безпеки України, Національного антикорупційного бюро України, Національної поліції України та підрозділів податкової міліції Державної фіскальної служби України. Зокрема, система Служби безпеки України, Національного антикорупційного бюро України та Національної поліції України передбачає центральне і територіальні управління. Відповідно діяльність

центральної управління зазначених органів здійснюється на загальнодержавному рівні, тоді як працівники територіальних управлінь реалізують надані їм повноваження з метою виконання покладених на правоохоронний орган завдань у межах території області та підпорядковуються центральному управлінню. Підрозділи податкової міліції Державної фіскальної служби України так само діють на загальнодержавному та регіональному рівнях.

Також необхідно зазначити, що діяльність правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави буде ефективною лише за умови належного співробітництва правоохоронних органів на всіх рівнях їх діяльності, оскільки пріоритет лише одного рівня негативно позначиться на захисті фінансово-економічної безпеки держави.

Таким чином, необхідність дослідження рівнів і напрямів діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки України зумовлена сучасним станом захисту фінансово-економічних інтересів держави від протиправних посягань. Аналіз норм

національного законодавства дає можливість зробити **висновок**, що правоохоронні органи у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави здійснюють свою діяльність у двох напрямках – стратегічному, який спрямований на запобігання фінансово-економічній злочинності, і тактичному, основною метою якого є виявлення, припинення та розслідування вже скоєних кримінальних правопорушень, що посягають на фінансово-економічні інтереси держави. Для вдосконалення діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення фінансово-економічної безпеки держави важливе значення має також визначення рівнів діяльності зазначених правоохоронних органів. Враховуючи чинне законодавство та передбачену в ньому систему органів Служби безпеки України, Національного антикорупційного бюро України, Національної поліції України та підрозділів податкової міліції Державної фіскальної служби України, можна стверджувати про існування міжнародного, загальнодержавного та регіонального рівнів діяльності вказаних органів, кожному з яких притаманна певна специфіка.

Список бібліографічних посилань

1. Степаненко А., Герасимов М. Оцінка економічної безпеки України та її регіонів. *Регіональна економіка*. 2002. № 2. С. 39–54.
2. Мунтіян В. І. Економічна безпека України. Київ : КВШ, 1998. 462 с.
3. Гончарова В. О. Вплив тіньової економіки на економічну безпеку держави : монографія. Харків : ХНУ, 2001. 195 с.
4. Абалкин Л. И. Экономическая безопасность России: угрозы и их отражение. *Вопросы экономики*. 1994. № 12. С. 4–13.
5. Михайленко А. Механизм обеспечения экономической безопасности России. *Мировая экономика и международные отношения*. 1996. № 7. С. 119–127.
6. Василик О., Мочерний С. Фінансова безпека. *Економічна енциклопедія*. Т. 3. Київ : Академія, 2002. С. 45.
7. Миколайчук А. Б. Методичний підхід до прогнозування рівня фінансової безпеки держави в системі моніторингу. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2012. Вип. 38 (додаток). С. 81–86. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetr_2012_38%28dodatok%29_18 (дата звернення: 20.12.2017).
8. Сухоруков А. І. Проблеми фінансової безпеки України : монографія. Київ : НППІБ, 2005. 140 с.
9. Куліш А. М. Правоохоронна система України: адміністративно-правові засади організації та функціонування : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2009. 432 с.
10. Кардаш В. М. Сутність права та сутність правоохоронної діяльності: взаємовплив та взаємозалежність. *Держава і право*. 2001. Вип. 11. С. 39–44.
11. Детюк А. М. Правоохоронні органи, як суб'єкти системи забезпечення економічної безпеки України. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 12 (168). С. 33–37.
12. Конституція України : від 28.06.1996. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. 30. Ст. 141.
13. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : закон України від 23.12.1993 № 3781-ХІІ // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12> (дата звернення: 20.12.2017).
14. Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 20.12.2017).
15. Про оперативно-розшукову діяльність : закон України від 18.02.1992 № 2135-ХІІ // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> (дата звернення: 20.12.2017).
16. Хоменко В. П. Організація запобігання злочинам у фіскальній сфері. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 2 (99). С. 187–201.
17. Однолько І. В. Теоретичні засади запобігання злочинності. *Юридичний вісник*. 2013. № 4 (29). С. 143–147.

18. Криминология : учеб. / под ред. В. Н. Кудрявцева, В. Е. Эминова. 2-е изд., перераб и доп. М. : Юрист, 2002. С. 279–280.
19. Про Національне антикорупційне бюро України : закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.
20. Про Службу безпеки України : закон України від 25.03.1992 № 2229-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12> (дата звернення: 20.12.2017).
21. Податковий кодекс України : закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 20.12.2017).
22. Про затвердження Положення про Департамент захисту економіки Національної поліції України : наказ Нац. поліції України від 07.11.2015 № 81. URL: <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/Наказ%20НП%2081%20-%2007112015.rar> (дата звернення: 20.12.2017).
23. Бандурка О. М., Духов В. Є., Петрова К. Я., Червяков І. М. Основи економічної безпеки : підручник. Харків : НУВС, 2003. 236 с.

Надійшла до редколегії 21.12.2017

РЕЗНИК О. Н. УРОВНИ И НАПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРАВООХРАНИТЕЛЬНЫХ ОРГАНОВ ПО ОБЕСПЕЧЕНИЮ ФИНАНСОВО-ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА

Обосновано наличие двух направлений осуществления деятельности правоохранительных органов в сфере обеспечения финансово-экономической безопасности государства – стратегического и тактического. Установлено, что наряду с направлениями важное значение имеют также уровни их деятельности. В связи с этим обосновано существование трёх уровней деятельности правоохранительных органов в сфере обеспечения финансово-экономической безопасности государства – международного, общегосударственного и регионального.

Ключевые слова: финансово-экономическая безопасность, безопасность государства, правоохранительный орган, уровни деятельности, направления деятельности, обеспечение безопасности.

RIEZNİK O. M. LEVELS AND DIRECTIONS OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES ACTIVITY FOR ENSURING FINANCIAL AND ECONOMIC SECURITY OF THE STATE

The National Anti-Corruption Bureau of Ukraine, the agencies of the National Police of Ukraine and the Security Service of Ukraine, units of the tax police of the State Fiscal Service of Ukraine are assigned to law enforcement agencies to ensure financial and economic security of the state. It has been stressed that the necessity of studying the levels and directions of the activity of law enforcement agencies in the sphere of providing financial and economic security of Ukraine is caused by the current state of protection of financial and economic interests of the state against unlawful encroachments.

It has been concluded that law enforcement agencies in the field of ensuring financial and economic security of the state carry out their activities in two directions: strategic, aimed at preventing financial and economic crime in the state; tactical, the main purpose of which is to directly detect, terminate and investigate already committed socially dangerous acts that encroach on the financial and economic interests of the state. It has been also clarified that, along with the activities of law enforcement agencies in the field of ensuring financial and economic security of the state, the levels of their activities are important. In this regard, the author has substantiated the existence of three levels of activity of law enforcement agencies on ensuring financial and economic security of the state – international, national and regional.

Keywords: financial and economic security, state security, law enforcement agency, levels of activity, directions of activity, security.